

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 892: Đây Chính Là Cái Gọi Là: Tất Cả Pháp Đều Là Phật Pháp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 076)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đây chính là cái gọi là: Tất cả pháp đều là Phật pháp】

Cho nên, cuộc sống sao lại không hạnh phúc? Sao lại không có ý vị? Sao lại không vui vẻ? Pháp hỷ sung mãn, đây là thật chứ chẳng phải giả. Tâm thanh tịnh, không có lo âu, không có vướng bận, không có phân biệt, không có chấp trước, vĩnh viễn giữ gìn một cái tâm thanh tịnh, đây chính là cuộc sống của người giác ngộ. Người giác ngộ chính là Phật Bồ Tát, là cuộc sống của Phật Bồ Tát.

Cần phải biết rằng, tất cả mọi lo âu, vướng bận đều là vọng tưởng. Trong số các đồng tu chúng ta, có không ít người làm kinh doanh; hiện nay người ta thường nói “thương trường cũng giống như chiến trường”, từ sáng đến tối cứ lao tâm tốn trí nghĩ cách làm sao để kiếm tiền, cuộc sống trôi qua vô cùng đau khổ. Họ chạy đến hỏi tôi, tôi liền nói: “Tự mình chuốc khổ!”. Giả như quý vị vắt óc suy nghĩ những thứ này mà thật sự có thể kiếm được tiền, thì chư Phật Bồ Tát đều bái quý vị làm thầy. Phật Bồ Tát cũng chẳng làm được điều đó!

Tất cả những vọng tưởng đó của quý vị hoàn toàn là hư vọng. Trong mạng của quý vị có tài phú, thì cái gì đáng đến nó sẽ đến; cái gì không đáng đến thì dầu có vắt óc suy nghĩ thế nào đi nữa cũng chẳng thể đạt được. Ngay như tên trộm, nếu trong mạng đáng được phát tài thì hắn mới ăn trộm được, bằng không thì hắn cũng chẳng trộm được. Nếu đổi lại là người khác đi trộm, sao lại không trộm được? Phật đã giảng rất rõ ràng cho chúng ta, tiền tài từ đâu mà có? Là từ tài bố thí mà ra. Bố thí là nhân, tài phú là quả báo; thông minh trí huệ là quả báo, pháp bố thí là nhân; khỏe mạnh sống lâu là quả báo, vô úy bố thí là nhân.

Người có thể tu tài bố thí, pháp bố thí, vô úy bố thí, quả báo mà họ nhận được chính là tiền tài vật dụng tuyệt đối chẳng khi nào thiếu thốn. Thông minh,

trí huệ, khỏe mạnh, sống lâu chính là từ đó mà có được. Quý vị không chịu tu, thì làm sao có thể đạt được? Cứ cho rằng khởi vọng tưởng là có thể đạt được sao, đây là tự lừa mình dối người, làm gì có chuyện đó! Trong Phật pháp nói là “vô hữu thị xứ” (chẳng có cái đạo lý như vậy), đây đều là mê hoặc điên đảo.

Niệm niệm đều vì lợi ích hết thảy chúng sanh, lợi ích chúng sanh chính là lợi ích chính mình. Quý vị mang lại lợi ích cho chúng sanh càng lớn, thì lợi ích cho chính mình càng lớn. Nếu ngược lại, niệm niệm chỉ vì lợi ích của bản thân mà không chịu làm lợi ích cho chúng sanh, thì phước báo của quý vị rất có hạn, hưởng hết thì sẽ chẳng còn nữa. Quý vị không tiếp tục tu thêm, thì phước báo mà quý vị đang hưởng chỉ là phần phước đã tu từ trong đời quá khứ, đó là dư phước mà thôi.